

andet var der mødt 13, i det tredie 14, i det fjerde 14, og i det femte og sidste, da Betænkningen blev afgivet, 12 Medlemmer. Jeg tror ikke, man kan sige, at Medlemmerne i særlig høj Grad have gjort Strejfe i dette Udvalg og glimret ved deres Fraværelse. Om det ærede Medlem har gjort det, har jeg ikke haft Lejlighed til at efterse, men jeg haaber, han nærmest har talt paa egne Begne i denne Sag. Den Gang, det ærede Medlem blev valgt til Ordfører, var allerede den 15de December forrige Aar. Dette vidner ogsaa om, at Udvalget ikke har været særlig hindret af de store Reformforslags Behandling her i Tinget. Jeg vil kun over for det ærede Medlem beklage, at han er fremkommen med en saadan Udtalelse, maatte lidt harmfuld i Sind over, at han nu staar ganske vist som Ordfører i denne Sag, men maatte for sidste Gang. Det er maatte Harmen herover, der er lobet af med ham, men som sagt, de Tal, jeg har fremhævet, skulle staa uimodjagte, og jeg tror at have godtgjort herved for det høje Tings Medlemmer, at Medlemmerne af dette Udvalg ikke have glimret ved deres Fraværelse, men vistnok i saa høj Grad som i noget Udvalg have deltaget i dets Arbejder og fremmet dem saa hurtigt som muligt.

Ordføreren (Beth-Espensen): Jeg havde ganske vist ikke troet, at jeg skulde have haft den Salve, jeg nu har faaet fra det ærede Medlem, der nu satte sig. Jeg synes, det var ganske uforstyldt. Hvad jeg har sagt i denne Sag, var paa ingen Maade noget, der kunde tyde paa at være gram i Hu, som det ærede Medlem sagde. Han synes snarere selv at være lidt bitter, baade efter hans Udseende og Udtalelser at domme. Jeg er fremdeles ikke bleven gram i Hu efter denne Overhaling. Jeg kan staa for mange meget værre. Hvad jeg sagde, var ikke nogen Bebrejdelse mod Udvalgets Medlemmer. Hvis det overhovedet skulde være nogen Bebrejdelse, maatte det være en Bebrejdelse til den højtærede Regering, fordi den har givet os saa meget at bestille. Jeg nævnedes ikke specielt dette Udvalg; jeg sagde vist ganske i Almindelighed om Udvalgene i Aar, at Medlemmerne vare saa optagne, at de undertiden ikke kunde møde. Vi have ganske vist mødt ret fuldtalligt i dette Udvalg, men det har dog ofte været saaledes, at en hel Del Medlemmer have sagt: Vi maa skynde os over til et andet Udvalg, der har Møde i Bærelset ved Siden af. Jeg har paa ingen mulig Maade villet være ubehagelig eller tale ufordelagtigt om Medlemmerne i dette specielle Udvalg, men Forholdene ere saadanne

i Aar netop paa Grund af den Mængde store Lovforslag, vi have faaet dnyget op for os, at vi have været saa optagne dels ved lange Førtebehandlinger og dels ved vidt-gaaende Udvalgsforhandlinger, at det selvfølgelig har haft Indflydelse paa saadanne mindre Sager, som denne maa siges at være. Det er ganske naturligt, og jeg vil bede det ærede Medlem om at staae sin Harm til en anden Gang. Maatte der senere kan blive Lejlighed for ham til at tage haardere fat paa mig. Denne Gang er det virkelig uforstyldt. Men skulde det, som sagt, være en anden Gang, skal jeg være til det ærede Medlems Disposition.

P. Christensen: Det glæder mig, at det ærede Medlem er naaet saa vidt, at han erkender, at vi have været ret fuldtallige til Stede. Der er da ingen Begrundelse for hans første Udtalelse, hvori han netop fremhævede, at vi havde givet saa faatallig Møde og havde haft vore Tanker alle andre Steder. Hvorvidt vi have haft vore Tanker andetsteds, vil jeg lade staa hen, men at det ærede Medlem for sit Vedkommende har haft sine Tanker andre Steder, forstaar jeg saa godt. Det var blot det ærede Medlems Udtalelse om Faatalligheden, jeg vilde modstige. At det ærede Medlem nu kniber ud og vil spille ustyldig, skal jeg ikke have noget imod.

Indevrigsministeren (Hørring): De af det ærede Udvalg stillede Ændringsforslag kan jeg tiltræde, og jeg skal kun til-lade mig nogle faa Bemærkninger, navnlig foranledigede ved de Udtalelser, der ere fremkomne fra den ærede Ordfører. Med Hensyn til § 3 angaaende private Overførsler maa det jo siges, at Forholdet er meget vanskeligt at ordne, hvad jeg ogsaa havde Lejlighed til at komme ind paa ved første Behandling, idet Interesser her i Virkeligheden staa imod hinanden, dels Hensynet til Banens Sikkerhed og dels Hensynet til ikke at gøre det for byrdefuldt for de Folk, der skulle benytte de private Overførsler. Hensynet til Banens Sikkerhed kræver, at vi saa Regler, der virkelig kunne lede til nogen Sikkerhed for, at disse Overførsler ikke altid staa aabne, saa at der kan ske Ufred paa Banen. Jeg tror, at de Bestemmelser, vi nu ere komne til her ifølge Ændringsforslaget under Nr. 2, ere af en saadan Bestaaenhed, at det vel er værd at blive staaende derved. Man søger derved at skifte lige mellem de to Interesser, jeg nævnte før, saa godt som det overhovedet lader sig gøre. Og jeg vilde meget anbefale, at man fastholdt dette Standpunkt, idet jeg skal henvise